

Reisverslag Filipijnen 2016

14 oktober t/m 31 oktober

Vrijdag 14 oktober

Rond 18.30uur zien we elkaar op Schiphol bij de incheckbalie van Emirates. We horen dat er weer mensen gezocht worden die een dag later willen vliegen, in ruil voor een gratis ticket. Vorig jaar was de vlucht ook overboekt en mochten wij gebruik maken van dat aanbod, zodoende vliegen we dit jaar gratis. Omdat een ticket een grote kostenpost is, ook al betalen we die zelf, willen we wel weer een dagje later vliegen om kosten te besparen. Helaas, het computersysteem blokkeert deze kans, want een gratis ticket op een gratis ticket is niet toegestaan. We vliegen dus gewoon vanavond en kunnen volgend jaar weer vragen of de vlucht overboekt is. Dan kunnen we weer in aanmerking komen voor een gratis ticket.

Het inchecken gaat vervolgens snel en het passeren van de douane ook. We eten wat op de Plaza en zijn op tijd bij de gate. Rond 21.55u gaan we de lucht in. Voor de zevende keer op weg naar de Filipijnen!

Zaterdag 15 oktober

De zeven uur durende vlucht naar Dubai verloopt soepel en we hebben 2,5uur overstaptijd op Dubai. We drinken koffie en beginnen aan de tocht naar de gate. Gelukkig weten we van eerdere jaren dat het veel tijd kost op Dubai, dus we beginnen ruim op tijd aan de tocht naar de gate. We gaan met de roltrap, trein, metro, bus en we lopen tussendoor ook veel. We komen dan ongeveer op dezelfde plek uit als waar we eerder zijn uit gestapt ☺.

Het tweede deel van de reis verloopt ook goed, we kunnen wat slapen en kijken films. Na 8uur en 5 minuten landen we midden in tyfoon Sarika. Na het wachten op de koffers, gaan we op zoek naar Rico, onze betrouwbare chauffeur. We zien hem op de parkeerplaats staan, zo'n 40 meter verderop. Hij zegt ons te wachten tot hij voor onze neus staat met de auto, omdat het zo hard regent. We wachten keurig en zien hem vervolgens op dezelfde plek parkeren als waar hij zo'n 20 minuten geleden ook stond. Haha, we zijn weer op de Filipijnen! Omdat regen ons niet uitmaakt, snellen we vlug naar hem toe, zodat hij niet weer weg kan rijden. We stappen in en het weerzien is gezellig. Rico brengt ons naar het huis van Dina en Sean, in Ayala Alabang. We brengen bij hen de nacht door. Rond middernacht zijn we bij ze. Ook met hen is het weerzien erg leuk, we voelen ons meteen welkom. We genieten van een kom soep en gaan dan naar bed, moe van de reis.

Zondag 16 oktober

We slapen aan een stuk door en staan rond 9.15u op. We ontbijten met Dina en Sean. Ze vertellen ons de laatste nieuwtjes over het leven in Manila en hoe het gaat met Kanlungan en Tunasan. We zijn zeer benieuwd en kijken er naar uit om er zelf langs te gaan. Maar eerst staat een trip naar het noorden, naar de projecten in Casat, op de planning. Om 13uur komt Rico ons ophalen. Wij zijn klaar voor vertrek, alleen Rico nog niet. Hij heeft een permit nodig om met de auto de stad uit te mogen en die kan hij pas om 15uur ophalen. We geven hem geld voor de permit en gaan weer terug naar binnen. Het is nog steeds slecht weer, er valt heel veel regen.

Omdat we Casat alleen via de bergen kunnen bereiken, is het niet zo erg als we wat later gaan. Dan is de regen misschien voorbij. Dina neemt ons mee op een tourtje door de

buurt en laat ons alle grote huizen zien. Om 15.00uur zijn we weer terug en wachten we op Rico. Om 16.10uur is hij er en kunnen we op pad. De skyway is goed te doen, het laatste stuk door de stad is erg druk, maar het rijdt gestaag door. Het regent onderweg nog steeds, maar gelukkig niet meer zo hard. We zien veel omgewaaide bomen, overal water en weinig licht; op veel plaatsen is de elektriciteit uitgevallen. De rit naar het noorden verloopt ondanks het slechte weer en de

mist in de bergen voorspoedig. Rond 22.45u zijn we in het hotel in Bayombong, vlakbij Casat. We horen dat de tyfoon het land inmiddels heeft verlaten, maar dat de scholen morgen dicht zijn, omdat er waarschijnlijk veel beschadigd is en er eerst opgeruimd moet worden. We gaan nog ergens wat eten en liggen rond middernacht in bed.

We denken vandaag regelmatig aan de groep hardlopers tijdens de marathon van Amsterdam die zich hebben laten sponsoren voor VeloVelo, we wensen ze vanuit de Filipijnen veel succes.

Maandag 17 oktober

We worden gewekt door blaffende honden en een kraaiende haan. Na een koude douche, gaan we om 8uur ontbijten. Rond half tien ontmoeten we Norla, zij praat ons bij over de projecten. We gaan even langs haar school, zodat ze haar team kan informeren dat ze er vandaag niet is. Gelukkig is er weinig schade aan de school en hoeven er alleen takken worden opgeruimd en water richting de goten geveegd te worden. We rijden naar Casat en stoppen als eerste bij de familie van onze student Ivy. Ze is, ondanks dat de scholen dicht zijn, toch naar school om te oefenen voor een dansoptreden van komende woensdag. We praten met haar moeder en zusje. Het huis is versterkt met bakstenen, in de hoop minder last te hebben van wateroverlast. Na het praatje gaan we door naar Mabel, ze zit vrolijk lachend op een kleed op de grond. We zijn blij haar te zien! Ze kijkt vrolijk rond en maakt volop geluiden. Ze kan stevig zitten, maar verder doet ze niet veel a.g.v. de halfzijdige verlamming. De drain doet goed zijn werk, de bult is gelijk gebleven. Ook de anti-epileptica doet goed zijn werk. De zitting van de rolstoel is kapot en scheurt bijna helemaal door. We nemen de rolstoel mee en zullen hem laten maken.

Na het bezoek aan Mabel, gaan we nog langs bij Lorelyn. We hebben haar een paar jaar geleden ontmoet en hebben nog steeds contact. Haar familie deed mee aan het kippenproject in 2010 en inmiddels hebben haar ouders een baan in de stad en kunnen ze een beter leven leiden! Lorelyn zit in groep 7 en haalt de hoogste cijfers van de klas. Leuk haar weer even te zien!

We zijn naar de markt geweest en hebben hier geïnventariseerd wat uniformen en schoenen kosten. De nieuwe schooldirectrice heeft namelijk als beleid dat alle kinderen in een uniform naar school moeten komen. Er zijn 4 kinderen die dit nog missen. We komen onze oud-student Julius ook nog tegen! Hij is aan het werk, fijn om te zien dat hij een baan heeft gevonden na zijn studie.

Aan het einde van de dag hebben we onze student Ivy nog gesproken. Ze doet het heel erg goed op school, ondanks dat ze het zwaar vindt. Ze geeft aan dat ze met de huidige bijdrage van VeloVelo niet uitkomt. Ze kan goed uitleggen wat ze extra nodig heeft. We besluiten haar bijdrage te verhogen.

Na een late maaltijd, posten we nog een bericht en foto's op Facebook en gaan we rond 23uur slapen.

Dinsdag 18 oktober

We hebben goed geslapen als we om 7.30uur opstaan. Van een jetlag hebben we geen last lijkt het, fijn! We ontbijten in het hotel en rijden dan naar Casat. In Casat ontmoeten we Elisabeth en Mary-Ann. Elisabeth wil graag een sari-sari store beginnen. Dat is een klein winkeltje voor het huis. En Mary-Ann wil graag een naai-cursus volgen aan TESDA. Mary-Ann is de zus van Mabel en werkt nu niet omdat ze veel voor Mabel zorgt. Na het volgen van deze 6weekse cursus kan ze een naai atelier aan huis beginnen en ook voor Mabel zorgen. We praten met beide dames over hun motivatie en wat ze nodig hebben.

Na overleg met elkaar besluiten we de dames de kans te bieden. Afgelopen zondag heeft een groep hardlopers zich laten sponsoren tijdens de Marathon van Amsterdam, voor projecten als het kippenproject of een ander klein bedrijfje, als het maar gericht is op het opbouwen van een zelfstandig en beter leven. Daar passen deze ideeën prima in!

Voor het huis van Elisabeth staat al een betonnen gebouwtje, wat we goed voor de sari-sari store kunnen gebruiken. Alleen woont er tijdelijk een groot varken in! Het varken wordt met veel duw- en trekwerk achter het huis geplaatst en de timmerman wordt aan het werk gezet. Wij gaan ondertussen naar de stad spullen halen voor het dak en de deur, zodat de spullen droog blijven en de winkel goed afgesloten kan worden.

Als we terugkomen is de timmerman klaar met de voorbereidingen en kan hij direct starten met de spullen die we hebben meegenomen. Wij gaan ondertussen met Mary-Ann naar TESDA vragen wat ze nodig heeft om in januari te kunnen starten. Als we terugkomen, eten we bij Elisabeth thuis : rijst, gekookte papaya en 'native chicken'.

Na de lunch halen we Mary-Ann weer op en nemen we Ivy ook mee naar de stad. Met Ivy regelen we bankzaken zodat ze haar studie kan betalen en met Mary-Ann gaan we langs

het Rode Kruis voor een verzekering die ze nodig heeft tijdens de opleiding. Ook laat ze pasfoto's maken. We gaan langs de markt de uniformen halen voor de 4 kinderen. Met de meiden gaan we ook nog naar een groothandel waar we spullen in slaan voor de sari-sari store voor Elisabeth. De meiden weten precies wat we nodig hebben! We nemen alle boodschappen mee en rijden langs de shop waar we de rolstoel van Mabel hebben laten maken. De stoel is klaar en ziet er weer

perfect uit, die kan weer jaren mee! We brengen alle spullen en de meiden naar Casat. We spreken af dat we morgenochtend terugkomen om alles in orde te maken.

We zijn om 19.45u pas weer terug in het hotel. Het blijkt maar weer dat alles enorm veel tijd kost hier.

We gaan morgen begin van de middag terug naar Manila, omdat er weer een tyfoon op komst is. We willen voor de tyfoon aan land komt (donderdagochtend) terug in Manila zijn. We hebben nog een afsluitende meeting met Norla, we spreken de projecten door en spreken af via Facebook en skype contact te houden.

Woensdag 19 oktober

De wekker gaat om 6.15uur. Na het ontbijt gaan we langs de universiteit van Ivy, waar de hele dag optredens zijn. Er doen meerdere universiteiten aan mee en aan het einde van de dag wordt er een prijs uitgereikt. Ivy danst voor haar universiteit. We zien haar plaatsnemen op het grote veld, maar alle ceremonies nemen zoveel tijd in beslag, dat we besluiten weg te gaan. We hebben haar helaas niet zien dansen. We kopen nog een stuk gaas voor de sari-sari store en gaan naar Casat. De timmerman is al bezig met het deurframe. We wilden graag helpen de store in te richten met alle spulletjes die we gister hebben gekocht, maar de locals vinden dat we zo snel mogelijk terug moeten naar Manila. De verwachte tyfoon is al opgeschaald naar categorie 4 en zal de regio van Casat ook treffen. Jammer dat we niet kunnen helpen, maar we nemen het zekere voor het onzekere en stappen rond 9.30uur in de auto. Met Mary-Ann gaan we nog een keer langs TESDA om haar in te schrijven, maar helaas is er niemand. Ze zal het komende dagen zelf gaan regelen. We worden uitvoerig bedankt door de families en na het afscheid rijden we rond half elf weg. We lunchen voor we de bergen in gaan. Het is lichtbewolkt en windstil, gek te bedenken dat er straks een tyfoon zal rondrazen. Onderweg naar Manila worden de berichten op de radio steeds minder positief : de tyfoon heeft is inmiddels in kracht toegenomen tot de hoogste categorie 5. Het is een hele brede tyfoon, met een reikwijdte van 300km, die een groot deel van het land zal raken. Het oog van de storm komt in het noorden aan land en zal naast veel water ook windstoten tot 350km/u met zich mee brengen. In Manila is categorie 1 afgegeven. Rond 18.00uur zijn we in Manila en checken we in in het hotel. We eten op de kamer, pakken de koffers uit, relaxen wat en gaan rond 23.00uur slapen. We hopen dat de schade die de tyfoon aan richt mee zal vallen.

Donderdag 20 oktober 2016

We worden rond 8.30u wakker en zien dat het droog is buiten. Ook met de wind lijkt het hier mee te vallen. Op het nieuws zien we dat er veel schade is in het noorden a.g.v. de tyfoon. Sinds megatyfoon Haiyan eind 2013 zijn de mensen beter voorbereid op zulke enorme orkanen. Veel mensen waren geëvacueerd en huizen verstevigd. Toch is er veel schade aan wegen, huizen en spullen. Ook zijn er veel modderstromen en zijn er toch een aantal doden en tientallen gewonden gevallen. In Casat is iedereen ongedeerd en valt de schade mee gelukkig.

We doen wat boodschappen en ontbijten in de buurt. Rico haalt ons begin van de middag op en brengt ons naar Tunasan. We zien veel nieuwe maar ook bekende gezichten. Leuk er weer te zijn! Er is een nieuwe social worker, Jess. Roel heeft een andere baan, we zullen hem later deze week ontmoeten.

De kinderen zijn aan het knutselen, alles in het teken van Halloween. We kletsen en helpen tekenen. Ook praten we met Jess over hoe het gaat met de kinderen. Het is vandaag maar een kort bezoek, komende dagen zullen we hier meer tijd doorbrengen.

Einde van de middag gaan we terug naar het hotel. 's Avonds horen we van Ivy dat ze eerste is geworden met de danswedstrijd van gister! En van Elisabeth ontvangen we de eerste foto's van de afgemaakte en ingerichte sari-sari store, superleuk !

Vrijdag 21 oktober 2016

We beginnen de dag met de trip naar het hoofdkantoor van Kanlungan, midden in de stad. We doen er zo'n 45 minuten over, valt mee in een stad van meer dan 18 miljoen inwoners! We hebben ate Sol gesproken, de directrice., over de organisatie en alle locaties, waarvan Tunasan er eentje is. Het betalen van het personeel blijft een groot probleem. Sponsors, en zo ook VeloVelo, willen wel projecten of scholing sponsoren, maar kunnen geen jarenlange salarissen van de staff betalen.

In de middag zijn we naar TESDA in Manilla geweest, vergelijkbaar met ons beroepsonderwijs, maar dan in cursusvorm. Hier hebben we veel informatie opgedaan

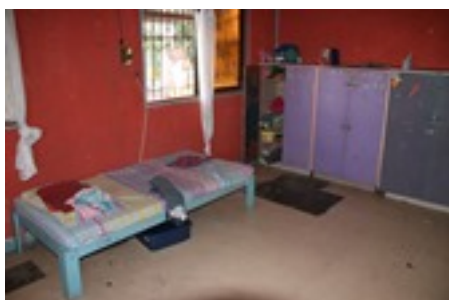

van mogelijkheden en kosten. Wie weet kunnen we in deze omgeving ook iemand aan TESDA laten studeren. Ook nam Rico ons mee naar zijn huis en maakten we kennis met zijn gezin, heel bijzonder! Naast dat hij ons altijd veilig overal naar toe brengt en weer ophaalt, denkt hij ook mee over de projecten, weet waar we spullen goedkoop kunnen halen en werkt hij ook mee waar hij kan, echt fantastisch!

Zaterdag 22 oktober 2016

Oeps! We hebben ons verslapen! Snel douchen, een broodje en de deur uit. Gelukkig zijn we nog op tijd in het Girls Home. We wonen hier een Halloween-feestje bij die door een groep buitenlandse dames is georganiseerd. Na de start van het feestje waar de kinderen maskers maken en spelletjes doen, gaan wij met Jane praten. Zij is de sociaal werker in het huis en begeleidt de meisjes. Er wonen 18 meisjes tussen de 5 en 17 jaar. Allemaal zijn ze sexueel misbruikt, geestelijk en/of lichamelijk mishandeld. Ze hebben allemaal hun eigen, verschrikkelijke verhaal.

We bespreken met Jane hoe het gaat, of VeloVelo nog ergens ondersteuning kan bieden. Er zijn een heleboel wensen, maar de grootste zijn het opknappen van de therapiekamer, de isolatiekamer en nieuwe bedden voor de meisjes. De therapiegesprekken vinden nu plaats in het kantoor waar er regelmatig gestoord wordt, dit is niet wenselijk tijdens de heftige gesprekken en begeleiding. Er is wel een therapiekamer, maar er is bijvoorbeeld geen bank, tafeltje met stoelen of airco. Geen prettige omgeving waar de meiden hun verhaal en ervaringen kwijt kunnen en waar gewerkt kan worden aan

verwerking. De isolatiekamer wordt met name gebruikt voor nieuwe meisjes die rust en ruimte nodig hebben om hun woede en/of angsten af te reageren. Momenteel is er een nieuw meisje die langdurig kan gillen, zij gaat vaak naar deze ruimte. Nu zijn de muren gewoon van beton, zonder bescherming, waar de meisjes zich aan kunnen bezeren. Het gegil is in het hele gebouw en ook voor de burenen te horen.

De wens is om de muren te bekleden met zacht materiaal, zodat de meisjes zich niet kunnen bezeren en zo wordt ook het geluid gedempt. De bedden van de meisjes zijn al ruim 17 jaar oud en duidelijk aan vervanging toe. Jane zou graag zien dat de meiden een nieuw bed krijgen en een eigen locker. We zeggen nog niets toe, we laten eerst alles bezinken.

Na het bezoek aan het Girls Home, gaan we naar Tunasan. We praten met Roel en Jess over onze studenten en spreken af dat we morgen bij de kinderen thuis langs gaan voor een gesprekje. Toen we afgelopen donderdag op Tunasan kwamen, zagen we kerststerren, gemaakt van bladzijdes uit glossy magazines in de kerstboom hangen. Met een geintje zeiden we dat we er wel 100 wilden kopen. Vanmiddag kregen we 2 zakken met 100 kerststerren! Bleek dat een groepje van 10-12 kinderen gisteren de hele middag en avond bezig is geweest met het maken van de sterren! Geweldig he!

Zondag 23 oktober 2016

Om 8.45u worden we opgehaald en rijden we naar Tunasan, hier hebben we met Jess en Roel afgesproken. We spreken eerst het financiële deel door en gaan dan op pad. We lopen naar de huisjes aan de spoorlijn. Alle huisjes bestaan uit hout, zeil, karton en losse

spullen die de boel bij elkaar houden. Een treurige omgeving. We gaan langs bij onze scholieren Darryl en Hernalou. Ze wonen op een andere plek langs het spoor dn vorig jaar, omdat ze steeds opgejaagd worden. Darryl woont met zijn oma en broertje in een huisje. Hernalou met zijn ouders en broertje. We praten over hun leven en hoe het op school gaat. We zien nog veel andere kinderen die we kennen van Tunasan, het is een gezellige maar bloedhete boel. De

zon schijnt volop en er is nergens schaduw. Het zweet gutst bij iedereen van het lijf.

We rijden hierna naar Laguna Bay, waar Vincent, Rolando en Jonel wonen. Vincent is naar de kerk, zijn moeder, zusje en broertjes zijn wel thuis. Trots laten zij hun nieuwe huis zien. Vorig jaar was het enorm klein, donker en benauwd, nu zijn ze verplaatst naar een iets grotere huis, met meer licht en lucht. Fijn! Met Vincent gaat het beter op school dan vorig jaar, zijn cijfers zijn hoger. Hij is ook opener en doet ook veel bij Tunasan. Met Rolando

bespreken we hoe het op de universiteit gaat. Het gaat goed, alleen de bijdrage van VeloVelo is onvoldoende. We bespreken wat hij meer nodig heeft en besluiten onze bijdrage iets te verhogen. Jonel woont nog op dezelfde plek, alleen een verdieping hoger, zodat ze meer kans hebben om droog te blijven bij

wateroverlast en overstromingen a.g.v. de vele tyfonen. We rijden hierna naar Southville, waar Riza en Mary Shyraine wonen. We praten over school, 'no boyfriends' en horen dat de meiden goed helpen met de kleintjes op Tunasan. Hierna gaan we naar de vuilnisbelt Cataquiz, waar Jessica woont. Ze is er niet, ze is naar de kerk.

Eenmaal in de kerk aangekomen, was ze net naar huis. En toen wij weer op de vuilnisbelt aankwamen, was ze net weer vertrokken naar de kerk, haha! We horen van de burens dat ze niet lang meer hier zal wonen. Haar vader staat op een lijst van drugsgebruikers en daarom zullen ze verbannen worden van deze locatie. En met het regime van de nieuwe president voorspelt dat niet veel goeds. We zullen haar donderdag op Tunasan wel zien bij de meeting en horen hoe en wat.

We lunchen in het dorp en gaan navraag doen m.b.t. de kosten voor de spullen voor de Girls Home. We nemen in het hotel een lange douche en eten in het hotel. De hele avond zijn we bezig met administratie en praten we nog over de dag. We merken dat we de indrukken over de leefomstandigheden van de kinderen nog steeds indrukwekkend vinden, maar dat we het minder heftig ervaren als vorig jaar. Blijkbaar 'wen' je er toch aan. We posten de foto's van de huisbezoeken en gaan met een benieuwd gevoel naar morgen slapen.

Maandag 24 oktober

We zijn rond 9.00uur op Tunasan, waar we met Jess de afspraken rondom de studenten en scholieren doorspreken. Alle afspraken zijn weer duidelijk. Jane, de sociaal werker van de Girls Home is er rond 9.45u en met haar bespreken we haar wensen voor de meiden. We hebben via Rico een goedkopere airco kunnen vinden, dus dat gaan we sowieso regelen! We willen ook in ieder geval de therapiekamer opknappen en de isolatiekamer van geluidwerend materiaal voorzien. Afhankelijk van hoeveel geld we dan nog over hebben, kunnen we ook de bedden vervangen. Ze is hartstikke blij! Om 10.00u gaat de shoppingmall open en we gaan er naar toe. We zoeken zitzakken voor de therapiekamer, maar vinden ze niet, jammer! Weer terug op Tunasan gaat Jane terug naar de meiden en spelen wij met de kinderen tot aan de lunch. We eten mee en wachten op Rico. Hij heeft de airco en een mannetje bij zich : meteen installeren !

Rico houdt ook, net als wij, van aanpakken, superfijn! Bij de Girls Home gaan de mannen

meteen aan de slag met het eruit halen van de oude en het plaatsen van de nieuwe. Wij kijken ondertussen rond en zien de meiden slapen, hangen, spelen. Ze lachen wel, maar het is echt anders dan de kinderen in bijvoorbeeld Tunasan. Die hebben ook geen makkelijk leven, maar het is duidelijk anders. De meiden hier hebben allemaal iets treurigs over zich heen, je kan de ellende die ze hebben meegemaakt in de ogen zien.

Na het plaatsen van de airco, laten we de mannen de isolatiekamer en de bedden die aan vervanging toe zijn zien. Rico weet nu wat voor geluiddempend materiaal Jane graag zou willen hebben, daar kunnen we morgen naar kijken. De bedden van de meiden zijn er erg aan toe, ze slapen op een triplex plaatje, waarvan de meeste stuk zijn. Omdat we geen geld begroot hebben voor een aanvraag als dit, spreken we af dat Rico morgen 1 bed als voorbeeld maakt, zodat we weten wat het gaat kosten. Rico zal zoveel mogelijk materiaal gebruiken wat voor handen is. De buurman van Rico heeft een naai-atelier.

We leggen uit wat voor soort zak (vergelijkbaar met een zitzak) willen hebben. De dames zullen morgen naar de markt gaan, op zoek naar stof en inhoud.

We zijn pas rond 18.30u weer in het hotel, doen snel wat boodschappen, maar staan helaas 30min in de rij bij de kassa. We eten op de kamer en na de douche duiken we snel ons bed in. Morgen wacht weer een leuke dag!

Dinsdag 25 oktober

Om 7.30u zijn we helemaal startklaar, kluskleren aan en wachten op Rico. Helaas, net nu we extra vroeg hebben afgesproken komt hij een uur later dan afgesproken. Om 8.30u is hij er dan en rijden we naar de plaatselijke verfwinkel. We kiezen 2 kleuren voor de muren. Bij de GirlsHome aangekomen zijn de meiden erg blij met de kleuren : donker-

en lichtroze, ze zijn gek op roze! 5 van de oudste meiden staan te popelen om ons te helpen. Ze willen liever meteen schilderen, maar dat moet nog even wachten. We willen eerst alle oude lagen verf eraf halen voor we nieuwe aanbrengen. Het is geen makkelijke klus en duurt erg lang. Pas na de lunch zijn we er mee klaar. We openen de verfblikken en de meiden gaan los. Ze vragen nog net welke kleur we waar willen hebben, maar verder is het een janboel. We bekijken het en moeten er om lachen. We werken achter de meiden aan, want ze slaan nog wel eens stukken over waar ze niet bij kunnen of geen zin in hebben. Pas rond 17.30u zijn we klaar met de toch niet erg grote kamer, maar we hebben erg gelachen. Ondertussen heeft Rico met een

timmerman een oud bed van de meiden gerepareerd en opgeknapt met nieuw hout. Als Jane, de sociaal werker, het goed vindt, kunnen we komende dagen 1 slaapkamer van nieuwe bedden voorzien. Dat horen we morgen. Rico heeft ook nog een gat in de deur van de therapiekamer gezaagd, lekker hoog zodat de meiden niet kunnen gluren tijdens de therapiesessies. Alleen is Jane zelf ook maar klein en is het gaat voor haar te hoog, ze moet springen om er dooreen te kijken haha! Jane geeft

aan dat ze met het opknappen van de isolatiekamer wil wachten tot deze kamer op het hoofdkantoor ook op de planning staat, zodat de stijl hetzelfde kan worden.

We hebben na deze lange dag geen puf meer ons om te kleden en gaan gewoon in ons kloffie naar ons hotel, moet kunnen. We nemen een lange douche en eten weer op de kamer, te moe om er weer op uit te gaan om ergens te eten. De drukte van deze reis begint zich om te zetten in vermoeidheid, dus we duiken op tijd ons bed in.

Woensdag 26 oktober

We gaan rond 8.30u weer naar de GirlsHome. Ons laatste opknop-/bijwerkronde van gisteren heeft goed gedaan. Het schilderwerk ziet er netjes uit, maar moet wel nog een keertje gedaan worden. Zodra de meiden ons zien, trekken ze de blikken verf alweer open. Ohoh, daar gaan ze weer! We geven de meiden een duidelijke taak, 2 gaan de verfsterven op de ramen schoonmaken, 2 doen de grote stukken en wij doen de randjes. De lichtroze verf begint op te raken maar we lijken het net te gaan redden. Nog voor de lunch is het verven klaar, wow ziet er echt mooi uit! We beginnen met het schoonmaken van de vieze vloer, dit gaat niet erg makkelijk.

We hadden zo'n 100 kleine tandpastatubes uit NL meegenomen voor de meiden, een donatie van Mondhygienistenpraktijk Heemskerk. We hebben op internet gezien dat tandpasta ook goed gebruikt kan worden voor schoonmaken, we proberen het. De meiden vinden het wel erg raar, wat het eigenlijk ook is natuurlijk. Toch werkt het perfect! 65 tegels werken we een voor een af eerst met een plamuurmesje de verfresten, dan met de staalwollenspons met tandpasta, dan met de schuurspons en water. De meiden assisteren ons en geven alles aan. Ook drogen ze elke tegel, zodat we meteen zien of het goed schoon is, echt teamwork! Voor de lunch hebben we ongeveer 10 tegels gedaan, wat een werk! We eten vis met rijst en groenten. Na de lunch, waar we onder de fan even bij kunnen komen van de hitte, werken we weer verder aan de vloer. Rond 14.30u is de vloer helemaal schoon, eindelijk! Na het dweilen doen we de deur dicht, alles moet maar even goed drogen. Het glas is nog niet in de deur geplaatst, dit komt de morgen of overmorgen. Rico is ondertussen met 2 timmermannen bezig met het opknappen van de bedden van 1 kamer. Alles loopt gesmeerd. In de namiddag spelen we met de meiden, elastieken, propjes in een bak gooien, handjeklap etc. Rond 18uur zijn we weer in het hotel en schrobben we ons zelf schoon onder de douche. Moe maar voldaan gaan we rond 23uur slapen.

Donderdag 27 oktober

Omdat we pas rond 12.30u op pad zouden gaan, willen we ontbijten in het winkelcentrum een paar kilometer verderop. Helaas gaat de shuttlebus pas om 10.20u en staan we om 9.15u al klaar om te gaan. Zonnebril op, paraplu uit en we gaan lopen. Al na een paar honderd meter stroomt het zweet van ons af, zo vroeg en al zo warm! Het winkelcentrum gaat pas om 11.00u open, maar de koffietentjes zijn al te bereiken. We drinken koffie en genieten van een lekker ontbijt. We doen boodschappen bij de

supermarkt en stappen om 10.50u in het busje van het hotel die ons terug brengt. We ruimen alles op en maken ons klaar voor het bezoek aan Tunasan. Er is vandaag een Halloweenparty georganiseerd door expat-vrouwen. Ook hebben we een meeting met de scholieren en Jess gepland. Rond 13uur zijn we op Tunasan en is de party al in volle gang. De kinderen zijn geschinkt of worden nog geschminkt, er wordt gespeeld en de kinderen krijgen een spaghetti

maaltijd. We zien maar 3 van onze studenten, dat is toch echt niet genoeg. We hebben er 8. Van Jess horen we dat ze zaterdagochtend komen. Hmm, foutje bedankt. We rijden langs het naaiatelier waar we 3 dagen geleden om een voorbeeld van een zitzak hebben gevraagd. En wow, het is precies zoals we hadden bedacht, echt fantastisch! We brengen de zak meteen naar de GirlsHome en de meiden zijn er superblij mee, ze passen er met 9 tegelijk op 😊.

Terug in het hotel zijn we moe, maar we moeten nog op pad naar een drukkerij. Die is gelukkig op loopafstand van het hotel. Het mannetje herkent ons nog van voorgaande jaren. We bestellen 2 posters die we in NL gebruiken bij markten of als informatie bij

scholen en/of kerken. Rond 18uur zijn we weer terug en duiken we snel onder de douche en doffen we ons op. Dina en vriendin Monica nemen ons mee uit eten, in Makati, het zakencentrum van de stad. We doen er ongeveer een uur over om te komen, het is druk op de weg. We eten bij een thai en drinken cocktails.

Na het eten gaan we naar een bar met een live band waar we nog een drankje doen. Dina wil ons ook graag nog een 'secret-bar' laten zien, spannend! We lopen een kleine hamburgertent binnen, Dina klopt op een deur en die schuift open. We moeten nog 3 deuren door en komen dan in een bar terecht, leuk! We drinken hier nog een cocktail en horen de dames kletsen. We zijn echt te moe om nog actief deel te nemen aan de gesprekken. Rond 2uur zijn we weer thuis en duiken we vlug ons bed in!

Vrijdag 28 oktober

Nog een ochtend vrij en dit keer besteden we hem voor onszelf : uitslapen, zwemmen en een voetreflex behandeling voor Marjolein. Heerlijk even een ochtendje bijtanken. We hebben zulke intensieve dagen achter de rug, hier waren we echt aan toe. Om 13.00uur komt Rico ons halen en brengt ons naar de GirlsHome. De gordijnen hangen we op, de zitzak is klaar en de meiden hebben nog een kastje en een tafeltje geschilderd, helemaal af! We doen nog een fotoshoot met de meiden, we mogen de foto's niet tonen i.v.m. de

privacy van de meiden. Ze mogen alleen onherkenbaar in beeld of in groepsverband van een afstandje.

We doen veel spelletjes met de meiden en hebben de grootste lol, spijkerpoepen, zaklopen, touwtje spingen, stoepkrijten, handjeklap. Het was super! We hebben ook nog een fotoshoot gedaan met de meiden op de nieuwe zitzak, heel leuk. Na de spelletjes hebben we pancakes gebakken, nou ja, de meiden dan, want ook hier wilden ze bij helpen. Na het eten van de pancakes

hebben we nog meer gespeeld, de meiden vinden aandacht zo fijn, echt genieten. Tijdens het spelen zien we dat ze ieder moment van humeur kunnen veranderen, het wisselen van hun stemming gaat heel snel. Ze kunnen enorm lachen en aanhankelijk zijn, het volgende moment zitten ze in hun eigen wereld, huilen of kibbelen ze met elkaar. Jane zegt ons dat ze zo graag zou willen dat we langer konden blijven, of in ieder geval types zoals wij die misschien elke week met de meiden komen spelen en aandacht geven. Zodat zij tijd krijgt om haar werk te doen. Als we hier toch zouden wonen..... We nemen afscheid van Jane en de meiden en gaan terug naar het hotel. Hier hebben we een afspraak met Cynthia, ons contactpersoon op de Filipijnen. Omdat ze een nieuwe, nu fulltime baan heeft, heeft ze niet erg veel tijd meer om voor ons dingen te regelen. We spreken met haar de projecten en vooral de financiële afhandeling door. We spreken af dat ze geen contactpersoon meer zal zijn voor de projecten in het noorden en dat we morgen, na de bespreking met Jess en de scholieren beslissen of ze dat nog wel blijft doen, of dat we dat volledig aan Jess overdragen.

We eten op de kamer en doen alle administratie van de afgelopen dagen en bereiden het gesprek van morgen met Jess en de scholieren voor. Rond 23.30u gaan we slapen.

Zaterdag 29 oktober

Al om 7.30u worden we opgehaald voor een meeting met onze scholars en Jess. Er zijn er al 4 als we aankomen en de 2 meiden komen wat later. Rolando komt niet, want die heeft school op zaterdag. We bespreken de afspraken voor het komende schooljaar en doen een rondje welke spullen ze allemaal ontvangen hebben begin van dit schooljaar. Het is een goed gesprek en na afloop geven ze ons nog bedankkaarten mee voor hun sponsors, leuk! We

maken nieuwe foto's van ze en maken ook een groepsfoto. Omdat Tunasan vandaag dicht is zijn er geen andere kinderen. We wachten op Roel, die er pas om 10.30u is. Maar hij heeft wel alle bonnetjes en een overzicht bij zich, fijn! We bekijken alles en spreken alles door. We maken ook nog foto's met huismoeder Mel, Roel, Jess en Rico. Ineens zijn er dan toch zo'n 15 kinderen aan komen lopen, Mel maakt vlug wat rijst bij, zodat ze ook wat kunnen eten, daar komen ze tenslotte voor. Na de lunch rijden we naar het centrum van Manila, we willen nog wat spullen kopen voor thuis op de Kerstmarkt. Vorig jaar hadden we Carmina bij ons, maar dit jaar. We weten de route vanaf het Carriedo Station nog wel ongeveer maar niet precies. Toch lukt het ons om de winkeltjes te vinden! We kopen kerststerren en -engelen van glasfiber. Het afdingen gaat ook zonder local erbij maar toch iets minder goed 😊. Toch hebben we voor een mooie prijs veel spulletjes gekocht. In ongeveer 1,5 uur rijden we weer terug naar het hotel, we koelen af op de kamer en gaan daarna nog de posters ophalen. Om 18.20u stappen we in het hotelbusje naar het winkelcentrum, geen wandeling deze keer. We zijn moe en laten ons rijden. We eten mexicaans en zijn rond 21.30u weer in het hotel. Morgen de laatste dag, we hebben geen afspraken, dus kunnen rustig aan doen, lekker!

Zondag 30 oktober

Laatste dag vandaag! We slapen tot 8.30u, zwemmen wat baantjes en willen om 10.15u richting het winkelcentrum gaan. Rico sms't dat hij nog wat van ons nodig heeft en dat hij ons wel bij het winkelcentrum kan afzetten. Terwijl we wachten, werken we de website bij en plaatsen we de nieuwe projecten. Pas rond 12u is Rico er, hij was eerst naar de kerk. We geven hem het geld voor de airco die gerepareerd is en nu in de bibliotheek van de Girlshome geplaatst kan worden. We smsen Jane dat de airco klaar is en Rico hem zal langsbrengen. Ze is er blij mee! Rico zet ons af bij het winkelcentrum, we drinken koffie en kijken naar de verklede kinderen die Trick&Treat vieren. We doen nog een

rondje winkels en zijn rond 15.15u terug in het hotel. We douchen en pakken de koffers in voordat we om 17u uitchecken. Omdat we met een promocode het hotel geboekt hadden, krijgen we een gratis high tea. Zo komen we de tijd wel door tot we om 21u voor de laatste keer door Rico worden opgehaald. We nemen afscheid en bedanken hem voor het veilig rijden en zijn hulp bij de projecten. Op het vliegveld eten we nog wat kleins en om 23.30u kunnen we boarden. Rond 00.20u vliegen we de lucht in!

Maandag 31 oktober

De vluchten verliepen goed, we slapen met name het eerste deel tot aan Dubai. De overstap op Dubai is rustig en ontspannen al zien we weer het halve vligveld voor we weer bij dezelfde gate uitkomen ☺. We landen om 12.40u weer in Amsterdam en na het ophalen van de koffers, zien we onze families weer. We drinken nog koffie op Schiphol voor we beide moe, maar zeer voldaan naar ons eigen huis gaan. Het was weer een mooie reis!

TERUGBLIK

Wat hebben we weer een fantastische reis gemaakt! Eindelijk konden we weer naar het noorden afreizen, tussen twee orkanen door. Het was super iedereen weer te ontmoeten en zelf te zien hoe het met iedereen gaat. Ook het starten van de Sari-Sari store was geweldig! En terug in Manilla hebben we er een mooie tijd van gemaakt met de meiden van de Girlshome en de studenten van Tunasan. Het waren hele vermoeiende weken door het volle schema, maar wat zijn we voldaan en trots op wat er allemaal bereikt is!

We hebben genoten van alle likes en berichtjes op Facebook en via de Whats App, leuk om te zien dat iedereen thuis zo met ons en de deelnemers aan de projecten zo meeleeft.

We bedanken alle sponsors en belangstellenden tijdens onze reis !

Linda Selhorst en Marjolein van Wijk

www.velovelo.info contact@velovelo.info